

MORRO DE L'ABELLA

Tirabous (6a/A1 80m)

Primera:

Josep M. Parera i Pep Vila (març de 2000)

Material:

12 cintes exprés, Camalot #0.75, #2 i #3, algun tascó mitjà i els estreps

Escalar a Osona demana que oblidem el grau i la qualitat de la roca i ens concentrem en gaudir d'un entorn singular per exuberant i diferent. La *Tirabous* és una petita perla que no arriba al centenar de metres, tota una lliçó de com aprofitar aquest rocam injuriat per traçar una línia poc més que excel·lent. Fissures, encastaments, excitants sortides en lliure i un fotogènic sostre faran que no baixem la guàrdia fins assolir el cim d'aquesta singular proa.

- Via: Tirabous
- Zona: Tavertet – El Morro de l'Abella
- Dificultat: 6a/A1 (MD+)
- Dificultat obligada: V+/A1
- Llargària: 80 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via pràcticament equipada amb parabolts i algun clau
- Material: 12 cintes exprés, Camalot #0.75, #2 i #3, algun tascó mitjà i els estreps
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de l'Esquirol prenem la carretera cap a Tavertet (BV-5207). Aproximadament al quilòmetre 8 trobarem un aparcament a mà dreta on deixar el vehicle. Seguim un camí en direcció sud, que poc a poc es va fent més estret. Hem de seguir el corriol, que baixa pel costat del Morro de l'Abella i està atents a desviar-nos a mà dreta quan intuïm la base de la paret (10 minuts des del vehicle).

L1(Ae/IV)

La via s'inicia a la banda dreta de l'esperó (hi veurem els característics parabolts que equipen aquesta via). El primer llarg es fa pràcticament tot en artificial equipat, menys el darrer tram que ens permet arribar a la reunió en lliure fàcil. Els passos, com en tota la via, són bastant llargs i ens faran estirar de valent i enfilar-nos a últims. 20 metres, 7 parabolts i un clau.

L2(A1/V+)

Comencem el segon llarg amb un inici potent anant a buscar uns forats característics d'aquesta part de la paret, que ens permetran progressar en lliure fins encintar la segona expansió de la tirada. Fem un pas d'estrep amb una delicada sortida en lliure que ens mena a un relleix. Seguim superant un sostre en Ae i continuem fins que ens torni a tocar sortir en lliure, aquest cop menys compromès que l'anterior però on no val a badar.

Ara ens trobarem davant una fissura desplomada, pràcticament equipada però on hi podrem afegir algun friend i/o tascó al gust. Un cop superat aquest bonic tram entrem de seguida a la segona reunió. 25 metres, 8 parabolts i 2 claus.

L3(6a)

Sortim a buscar un bloc encastat característic que ens permet fer un pas atlètic per situar-nos a la fissura ampla. Avancem en Off-widht fins que la verticalitat minva i arribem a la reunió. 15 metres, un espit i un parabolts.

L4(Ae)

La cirereta del pastís. Anem a buscar el sostre, amb uns passos previs prou llargs. Al sostre tocarà estirar-se i fer acrobàcies, en una escalada que esdevé tant estètica com espectacular. Un cop al morral del sostre continuem en Ae per un mur vertical, arribem a un relleix i encara seguim uns pocs metres per una fissura fins al cim de l'esperó. 20 metres, 12 parabolts.

Descens:

Només ens caldrà planejar fins trobar el corriol pel qual hem baixat.

El que més m'ha agradat:

- Enclavament espectacular, si a més a més, com ens va passar a nosaltres, enxampeu un dia plujós la sensació és la d'estar escalant a una selva.
- Com diu la guia d'Osona *“aprofita avarament totes les possibilitats de progressar en lliure que la roca li permet”*.
- Molt variada i acrobàtica tot i el seu curt recorregut.